

Για την αναμοριοδότηση των σχολείων

και τις υπηρεσιακές μεταβολές των εκπαιδευτικών

Με πρωτοβουλία του Υπουργείου Παιδείας, μετά την τροποποίηση του νομοθετικού πλαισίου στο οποίο προχώρησε η κυβέρνηση (ΠΔ 111/2016 -τροποποίηση του ΠΔ 39/1998), έχει ανοίξει ένας «κύκλος» συζητήσεων σχετικά με το ζήτημα της κατάταξης των σχολείων της Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης σε κατηγορίες μετάθεσης – μοριοδότησης.

Καλούνται οι Σύλλογοι Εκπαιδευτικών να υποβάλουν προτάσεις για τη μοριοδότηση των σχολείων, τις οποίες θα καταθέσουν στα ΠΥΣΠΕ/ΠΥΣΔΕ. Οι προτάσεις των Υπηρεσιακών Συμβουλίων, με ευθύνη των Διευθυντών Εκπαίδευσης θα αποσταλούν στο Υπουργείο.

Με βάση τα παραπάνω θα θέλαμε να επισημάνουμε τα εξής:

1. Η, όποια, καινούρια μοριοδότηση θα προκύψει, αντικειμενικά, δε θα αφορά τις μεταθέσεις της επόμενης χρονιάς (2017 – 2018). Το κατεπείγον της όλης διαδικασίας και τα ασφυκτικά χρονικά περιθώρια, στα οποία καλούνται οι Σύλλογοι και οι ΕΛΜΕ να καταθέσουν προτάσεις, προκαλούν πολλά ερωτηματικά για τις πραγματικές στοχεύσεις του Υπουργείου, για τους αληθινούς λόγους που ανοίγει αυτό το θέμα τη συγκεκριμένη χρονική στιγμή.

2. Το πραγματικό ερώτημα δεν είναι σε ποια βάση μοριοδότησης θα πραγματοποιηθούν οι μεταθέσεις, αλλά το αν θα γίνουν μεταθέσεις . Για τη χρονιά που διανύουμε (2016-2017) η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ ανάμεσα στα υπόλοιπα, επέβαλε και «κόφτη» στις μεταθέσεις και τις αποσπάσεις στην εκπαίδευση. Στη Δευτεροβάθμια από τις 6.977 αιτήσεις μετάθεσης, που υποβλήθηκαν, ικανοποιήθηκαν οι 404 (ποσοστό 5,77%)! Στην Πρωτοβάθμια για τις μεταθέσεις Γενικής Εκπαίδευσης από περιοχή σε περιοχή από τις 4.056 αιτήσεις ικανοποιήθηκαν οι 356 (ποσοστό 8,78 %)! **Είναι οι λιγότερες μεταθέσεις που έγιναν ποτέ στην Εκπαίδευση, την ίδια στιγμή που υπάρχουν χιλιάδες κενές οργανικές θέσεις.**

Είναι οι λιγότερες μεταθέσεις που έγιναν ποτέ στην Εκπαίδευση, την ίδια στιγμή που υπάρχουν χιλιάδες κενές οργανικές θέσεις.

Το ίδιο ισχύει και με τις αποσπάσεις. Χιλιάδες συνάδελφοι είναι εγκλωβισμένοι μακριά από τις περιοχές τους, μακριά ακόμα και από τις οικογένειές τους μη μπορώντας να πάρουν μετάθεση.

3. Η ανάγκη για μια καλύτερα οργανωμένη και πιο δίκαιη μοριοδότηση των σχολείων αλλά και για μια πιο δίκαιη διαδικασία υλοποίησης των υπηρεσιακών μεταβολών, αυτονόητα, αφορά κάθε συνάδελφο και είναι για εμάς στόχος των διεκδικήσεων του κλάδου.

Η συζήτηση για την αναμοριοδότηση των σχολείων και το ξεπέρασμα υπαρκτών προβλημάτων δεν πρέπει να κρύψει την κυβερνητική κοροϊδία και εξαπάτηση, δεν πρέπει να δώσει κανένα άλλοθι στην πολιτική της αδιοριστίας, που διαλύει τις ζωές των εκπαιδευτικών και χτυπά τα μορφωτικά δικαιώματα των μαθητών, στην πολιτική εξαπάτησης με τους δήθεν «χιλιάδες διορισμούς».

Σε καμία περίπτωση δεν πρέπει η μοριοδότηση να γίνει σημείο τριβής και αντιπαράθεσης ανάμεσα στην Πρωτοβάθμια και τη Δευτεροβάθμια, ανάμεσα σε περιοχές ή σχολεία του ίδιου νομού. Όποιος κρυφά ή φανερά παίζει τέτοιο παιχνίδι στις πλάτες των συναδέλφων θα είναι υπόλογος σε όλο τον κλάδο.

4. Επίλυση των προβλημάτων και η ικανοποίηση των σύγχρονων αναγκών μας όμως δεν είναι διαδικαστικό, τεχνικό ζήτημα.

Η ύπαρξη πιο δίκαιου συστήματος μοριοδότησης των σχολείων και μεταθέσεων–τοποθετήσεων σε οργανικές προϋποθέτει μαζικούς διορισμούς, την ύπαρξη σταθερών εργασιακών σχέσεων, μονιμότητα, οργανικότητα

Οι υπηρεσιακές μεταβολές βρίσκονται εγκλωβισμένες στη μέγγενη της αντιλαϊκής αντιεκπαιδευτικής πολιτικής

πραγματικότητας, την οποία διαμορφώνει η πολιτική των κυβερνήσεων και συνδέονται άμεσα με τη διαδικασία της υπαρκτής κινητικότητας που υπάρχει μέσα στον κλάδο και ανοίγει πιο έντονα σε όλο το Δημόσιο (βλ. ν. 4440/2016).

Στα πλαίσια αυτά, καταθέτουμε προς όλους τους εκπαιδευτικούς, τα Δ.Σ. και τις Γ.Σ. ΣΥΛΛΟΓΩΝ και ΕΛΜΕ καθώς και στα Δ.Σ. ΔΟΕ και ΟΛΜΕ, τους βασικούς άξονες, που θεωρούμε ότι πρέπει να διέπουν τις υπηρεσιακές μεταβολές των εκπαιδευτικών.

Είναι αναγκαίο να παλέψουμε για:

Ά Μαζικούς μόνιμους διορισμούς στην εκπαίδευση, εδώ και τώρα και όχι στο απώτερο μέλλον

Να υπολογίζονται τα κενά με βάση τις διεκδικήσεις του συνδικαλιστικού κινήματος. Το ανώτερο 15 νήπια – προνήπια ανά νηπιαγωγό και δάσκαλο Α' και Β' τάξης. Το ανώτερο 20

μαθητές ανά δάσκαλο και καθηγητή στις υπόλοιπες τάξεις. Σε κατευθύνσεις και εργαστήρια μέχρι 10 μαθητές στην τάξη.

Ά Ίδρυση και λειτουργία των αναγκαίων δομών Ειδικής Αγωγής, ώστε κάθε μαθητής να εντάσσεται στη δομή που ανταποκρίνεται στις ανάγκες του.

Ά Ο εκπαιδευτικός να εργάζεται σε οργανική θέση κοντά ή στον τόπο κατοικίας του, για να διευκολύνεται στην οικογενειακή και προσωπική του ζωή.

Ά Να ισχύσουν ενιαία κριτήρια για όλα τα σχολεία (γενικά, ειδικά, πρότυπα, διαπολιτισμικά κ.ά.).

Ά Κάθε μια από τις υπηρεσιακές μεταβολές (διορισμοί, μεταθέσεις, αποσπάσεις, τοποθετήσεις, προσλήψεις) να είναι ενιαία διαδικασία και όχι σταδιακή.

Ά Να ελαχιστοποιηθούν οι αποσπάσεις σε διοικητικές υπηρεσίες και να καλυφθούν οι ανάγκες με προσλήψεις μόνιμων διοικητικών υπαλλήλων.

Ά Να ισχύουν και για τους αναπληρωτές τα ίδια ακριβώς δικαιώματα με τους μόνιμους.

Έτσι μόνο μπορούν να δημιουργηθούν χιλιάδες νέες οργανικές θέσεις, να δοθεί η δυνατότητα σε όλους τους συναδέλφους να υπηρετούν κοντά στο τόπο τους, να πάψει το απαράδεκτο καθεστώς της μόνιμης μετακίνησης.

Για τη μοριοδότηση πιο συγκεκριμένα:

Να υπάρχουν ενιαία κριτήρια για όλα τα σχολεία της χώρας και μοριοδότηση από ΚΥΣΠΕ-ΚΥΣΔΕ (μετά από τις προτάσεις ΣΥΛΛΟΓΩΝ, ΕΛΜΕ και Ομοσπονδιών).

Να γίνει με κεντρικό σχεδιασμό και ευθύνη του Υπουργείου και να οδηγεί σε άρση αδικιών που πιθανόν υπάρχουν, σε ένα πιο δίκαιο σύστημα.

Για τα κριτήρια να λαμβάνονται υπ' όψη σε συνδυασμό:

- Ανάγλυφο του εδάφους και δυσκολία πρόσβασης.
- Απόσταση από τα μεγάλα αστικά κέντρα και το τοπικό κέντρο.
- Συνθήκες διαβίωσης και εργασίας.

Ο αγώνας για την καλυτέρευση της καθημερινής μας ζωής στο σχολείο και στο σπίτι, προϋποθέτει αγώνα για την ανατροπή της αντιλαϊκής και αντιεκπαιδευτικής πολιτικής.